HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

נתינה. מן הגבעונים ומסורין לבית דינהלל כדמוכח ביבמות (דף עח:) **דוד גזר עליהן: ולא שבועה.** דלמא נמי הכא בדוחה דרשה [נשמ"ה ס יב] כי משמה דשמואל לגיורות ולמשמ הכתוב מדבר פרט לגלמנה לכ"ג וכו': **ולא נועלם לשבועה.** ומ"ג דשמואל גלמנה לכ"ג לא קנסוה רבנן כתובה כדמוכח בכתובות בפרק גלמנה גזונים (דף ק:) זו אין לה לסמיכתה גרמה לה ליפסד עליו ופקי' היא רחויה לו הלכך לאו בת כתובה היא דלא עדיפא מכשרה: **אמר נעלה ואיני משקה ושבעלה בא עליה בדרך נוטלות כתובה ולא שותות** [ו] מתו בעליהן עד שלא שתו [ז] **בש"א נוטלות כתובה ולא שותות** [ח] **ובה"א** [ט] **או שותות או לא נוטלות כתובתן מעוברת חבירו ומניקת חבירו לא שותות ולא נוטלות כתובה דברי ר"מ וחכ"א** [י] **יכול הוא** [כ] **להפרישה ולהחזירה לאחר זמן** [ל] **איילונית וזקינה ושאינה ראויה לילד לא נוטלות כתובה ולא שותות ר"א אומר יכול הוא לישא אשה אחרת ולפרות ולרבות הימנה ושאר כל הנשים או שותות או לא נוטלות כתובה** [מא] **אשת כהן שותה ומותרת לבעלה** [מב] **אשת סרים שותה** [מג] **ע"י כל עריות מקנין** [מד] **חוץ מן הקטן וממי שאינו איש** [מה] **ואלו שב"ד מקנין להן מי שנתחרש בעלה או נשתטה או שהיה חבוש בבית האסורין** [מו] **לא להשקותה אמרו אלא לפוסלה מכתובתה** ר' יוסי אומר אף להשקותה לכשיצא בעלה מבית האסורין ישקנה: **גמ'** [מז] מישתא הוא דלא שתייא הא קנוי מקני לה מה"מ דת"ר [א] **דבר אל בני ישראל** [ב] **ואמרת** [ג] **לרבות ארוסה ושומרת יבם לקינוי ומתני' מני רבי יונתן היא דתניא תחת אישך פרט לארוסה יכול שאני מוציא אף שומרת יבם ת"ל איש איש דברי רבי יאשיה ר' יונתן אומר תחת אישך פרט לשומרת יבם אוציא שומרת יבם ולא אוציא את ארוסה תלמוד לומר אשר תשטה אשה תחת אישה פרט לארוסה מר אלימא ליה ארוסה דקידושי דידיה וסוקלין על ידו ומר אלימא ליה שומרת יבם דלא מיחסרא מסירה לחופה ורבי יונתן האי איש איש מאי עביד ליה מיבעי ליה** [ד] **לרבות אשת חרש ואשת שוטה ואשת שעמום**

שאינה ראויה לילד. רש"י פי' שמא כוס עיקרין מגל בפ' חע"פ (כתובות דף ס:) לא משמע הכי דמייתי התם בריית ותני בה לו שהיתה היא עקרה זקינה וחיילונית ושאינה רואה לילד מלמא דשאינה רואה לילד לאו עקרה ולפרש"י שמא כוס עיקרין היינו עקרה וזה לשון ר"ח התם מיכל למיפשל היינו חיילונית היינו עקרה היינו שאינה רואה לילד ומשמרנו בפרק יש נוחלין (ב"ב דף קיט:) ניסת לכ' יולדת עד מ' ניסת לנ' שוב אינה רואה לילד שמא שמעה מחר בעלה עבר שניס ולא היה לעמה ליעשת דלמחר בסוף פרק ד' מחיים (יבמות דף לד:) אמר רב נחמן אמר שמואל כל שמתה מחר בעלה י' שניס שוב אינה מתעברת כי מחת רבין אר"י ל"ש אלא שמין לעמה ליעשת ומ"ג דלמחר בעמה וזקינה ולפי' ר"ח לא הזכיר עקרה בגמרא י"ל דלא דק בלישנא דמיהו מיהת מחמת לא תנא נמי בגמרא עקרה: **ושאר כל הנשים או שותות.** מימה הא מצינו יחיד מפי קמ"ל הא שמעינן ליה מדיחא ומסומרת מיני שומה אינה נוטלת כתובתה ומומר רבי דוחק מעוברת אינה שותה משום דליכא סכנת נפשות כדלמר בפרק המוכר (יבמות דף מב:) אבל ניסת בתוך ג' חדשים מפי דהוה הוה ותו לא קנסינן ליה להוליא וקרינן בה ממה הרחוה לו ובכהן לפילו לרבנן אינה שותה דמסקינן בפ' המוכר (שם נ:). לפילו לרבנן יולית בגט: **ורבי יונתן האי איש איש מאי עביד ליה מיבעי ליה וכו'.**

תימה והא מיהו דלמר בפ' אלו הנחנקין (סנהדרין דף פה:) גבי מים מים דכי יקלל את חבירו ואת חמו קמ"ל דברה תורה כנגן בני"ת ולא דרים ליה ולמה לי קרא דאיש איש דברי רבי יאשיה ר' יונתן אומר תחת אישך פרט לשומרת יבם ת"ל איש אוציא אף שומרת יבם ולא אוציא את ארוסה תלמוד לומר אשר תשטה אשה תחת אישה פרט לארוסה מר אלימא ליה ארוסה דקידושי דידיה וסוקלין על ידו ומר אלימא ליה שומרת יבם דלא מיחסרא מסירה לחופה ורבי יונתן האי איש איש מאי עביד ליה מיבעי ליה [ו] לרבות אשת חרש ואשת שוטה ואשת שעמום

והכא ממלי דרים להו ומתני' בפ' השותפין והמעלה (זבחים קח:) נמי ורבי יוסי מהכהות מים מים דכתי מים מים נמי דכתי מגל השותפין להדיוט דחייב מנא ליה ולא ממרת כיון דמלי למדרש מוהה הוא דלא ממר דכתי וקשה לי"שב שמועות דד"ת דקתי' דר"מ מדר"מ ורבי יהודה מדר' יהודה ורבי יוסי ורבי"ש מדר"ש דר"מ ממר בפ' ד' מיתות (סנהדרין דף נו.) לרבנן גבי מים מים דכתיב גבי ברכת השם ד"ת ור"מ דרים ליה לרבות כיוויס ובפ"ב דמסכת ע"ז (דף כז.) נמי פליג ר' יהודה ור' יוסי דר"ר יהודה כותי לא יעול מרחמי דכתי מים מים דכתי מגל ישראל מפני שהוא מל נשם הר גריזים ממר לו ר' יוסי וכי סיכן מצינו מילה בתורה לשמה ומפרש טעמא דר' יהודה משום דכתיב לה' ממול וכי יוסי דמול יממול כתיב ולימך נמי הכתיב ממול יממול ד"ת כלשון בני אדם ק [מלמא דרבי יוסי לית ליה דברה תורה כו'] והתם בהוה שמעתתא גופיה פליגא ר"מ ור' יהודה ומסיק יממול כותי ולא יעול מרחמי דכרי ר"מ והיינו כר' יוסי דממר כותי שפיר דמי דלא ממר ד"ת ובפ' ד' מחוסרי כפרה (כריתות דף יא.) ממרינן לחכרים בשלמא והפלה לא נפלתה דקסבר ד"ת וחכרים היינו ר"מ דלעיתא בסוף מס' טוריות (דף יג:) דר' יהודה מהא דממול יממול דקא ממר ד"ת ובפ' מליאת המלה (כתובות דף מז:) מייתי בריית' העבד תעבידנו זה שתין ו ושתין רוצה להתפרנס נותנין לו לשם מתנה וכו' דברי רבי יהודה וחכ"ש יש לו ושינו רוצה להתפרנס אין נזקקין לו אלא מה אני מקיים תעבידנו ד"ת אבל ר' יהודה דרים ליה וכן בפ' בנות כותים (נדה לג:) ובפ' יולה דופן (שם דף מד:) מים מים מה ת"ל מים מים לרבות מינות בן יוסף ק' שמטמא בזיבה דברי רבי יהודה ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומר מ"ל הרי הוא אומר וזב את זובו וגו' מ"כ מה ת"ל מים מים ד"ת דר' יוסי מהסיף להשותו והמעלה (זבחים דף קח:) דלמיתנין לעיל דקתמר מים מים ד"ת והיינו דממול יממול דמיהו דדרים לה ופליג אדר' יהודה דלמר ד"ת דר"ש הוהו מים מים דקתי"ב יוסי בפ' השותו (ב"מ נא:) ד"ת פליג עליה ר"ש ומתר ומיהו דדרים לרבות שניס שמחו בשבר והעלו שחייבין ופ' אלו מגילות (ב"מ נא:) אמר יש לו ושינו רוצה להתפרנס אין נזקקין לו מ"כ מה ת"ל מעבידנו ד"ת ונרחה דמתן דמ"ל דתמר ד"ת מודה כל היכא דמיכא למדרש דרשינן לי' וכל הני תנאי סברי להו

נשים. מן הגבעונים ומסורין לבית דינהלל כדמוכח ביבמות (דף עח:) **דוד גזר עליהן: ולא שבועה.** דלמא נמי הכא בדוחה דרשה [נשמ"ה ס יב] כי משמה דשמואל לגיורות ולמשמ הכתוב מדבר פרט לגלמנה לכ"ג וכו': **ולא נועלם לשבועה.** ומ"ג דשמואל גלמנה לכ"ג לא קנסוה רבנן כתובה כדמוכח בכתובות בפרק גלמנה גזונים (דף ק:) זו אין לה לסמיכתה גרמה לה ליפסד עליו ופקי' היא רחויה לו הלכך לאו בת כתובה היא דלא עדיפא מכשרה: **אמר נעלה ואיני משקה ושבעלה בא עליה בדרך נוטלות כתובה ולא שותות** [ו] **מתו בעליהן עד שלא שתו** [ז] **בש"א נוטלות כתובה ולא שותות** [ח] **ובה"א** [ט] **או שותות או לא נוטלות כתובתן מעוברת חבירו ומניקת חבירו לא שותות ולא נוטלות כתובה דברי ר"מ וחכ"א** [י] **יכול הוא** [כ] **להפרישה ולהחזירה לאחר זמן** [ל] **איילונית וזקינה ושאינה ראויה לילד לא נוטלות כתובה ולא שותות ר"א אומר יכול הוא לישא אשה אחרת ולפרות ולרבות הימנה ושאר כל הנשים או שותות או לא נוטלות כתובה** [מא] **אשת כהן שותה ומותרת לבעלה** [מב] **אשת סרים שותה** [מג] **ע"י כל עריות מקנין** [מד] **חוץ מן הקטן וממי שאינו איש** [מה] **ואלו שב"ד מקנין להן מי שנתחרש בעלה או נשתטה או שהיה חבוש בבית האסורין** [מו] **לא להשקותה אמרו אלא לפוסלה מכתובתה** ר' יוסי אומר אף להשקותה לכשיצא בעלה מבית האסורין ישקנה: **גמ'** [מז] מישתא הוא דלא שתייא הא קנוי מקני לה מה"מ דת"ר [א] **דבר אל בני ישראל** [ב] **ואמרת** [ג] **לרבות ארוסה ושומרת יבם לקינוי ומתני' מני רבי יונתן היא דתניא תחת אישך פרט לארוסה יכול שאני מוציא אף שומרת יבם ת"ל איש איש דברי רבי יאשיה ר' יונתן אומר תחת אישך פרט לשומרת יבם אוציא שומרת יבם ולא אוציא את ארוסה תלמוד לומר אשר תשטה אשה תחת אישה פרט לארוסה מר אלימא ליה ארוסה דקידושי דידיה וסוקלין על ידו ומר אלימא ליה שומרת יבם דלא מיחסרא מסירה לחופה ורבי יונתן האי איש איש מאי עביד ליה מיבעי ליה** [ד] **לרבות אשת חרש ואשת שוטה ואשת שעמום**

שאינה ראויה לילד. רש"י פי' שמא כוס עיקרין מגל בפ' חע"פ (כתובות דף ס:) לא משמע הכי דמייתי התם בריית ותני בה לו שהיתה היא עקרה זקינה וחיילונית ושאינה רואה לילד מלמא דשאינה רואה לילד לאו עקרה ולפרש"י שמא כוס עיקרין היינו עקרה וזה לשון ר"ח התם מיכל למיפשל היינו חיילונית היינו עקרה היינו שאינה רואה לילד ומשמרנו בפרק יש נוחלין (ב"ב דף קיט:) ניסת לכ' יולדת עד מ' ניסת לנ' שוב אינה רואה לילד שמא שמעה מחר בעלה עבר שניס ולא היה לעמה ליעשת דלמחר בסוף פרק ד' מחיים (יבמות דף לד:) אמר רב נחמן אמר שמואל כל שמתה מחר בעלה י' שניס שוב אינה מתעברת כי מחת רבין אר"י ל"ש אלא שמין לעמה ליעשת ומ"ג דלמחר בעמה וזקינה ולפי' ר"ח לא הזכיר עקרה בגמרא י"ל דלא דק בלישנא דמיהו מיהת מחמת לא תנא נמי בגמרא עקרה: **ושאר כל הנשים או שותות.** מימה הא מצינו יחיד מפי קמ"ל הא שמעינן ליה מדיחא ומסומרת מיני שומה אינה נוטלת כתובתה ומומר רבי דוחק מעוברת אינה שותה משום דליכא סכנת נפשות כדלמר בפרק המוכר (יבמות דף מב:) אבל ניסת בתוך ג' חדשים מפי דהוה הוה ותו לא קנסינן ליה להוליא וקרינן בה ממה הרחוה לו ובכהן לפילו לרבנן אינה שותה דמסקינן בפ' המוכר (שם נ:). לפילו לרבנן יולית בגט: **ורבי יונתן האי איש איש מאי עביד ליה מיבעי ליה וכו'.**

תימה והא מיהו דלמר בפ' אלו הנחנקין (סנהדרין דף פה:) גבי מים מים דכי יקלל את חבירו ואת חמו קמ"ל דברה תורה כנגן בני"ת ולא דרים ליה ולמה לי קרא דאיש איש דברי רבי יאשיה ר' יונתן אומר תחת אישך פרט לשומרת יבם ת"ל איש אוציא אף שומרת יבם ולא אוציא את ארוסה תלמוד לומר אשר תשטה אשה תחת אישה פרט לארוסה מר אלימא ליה ארוסה דקידושי דידיה וסוקלין על ידו ומר אלימא ליה שומרת יבם דלא מיחסרא מסירה לחופה ורבי יונתן האי איש איש מאי עביד ליה מיבעי ליה [ו] לרבות אשת חרש ואשת שוטה ואשת שעמום

והכא ממלי דרים להו ומתני' בפ' השותפין והמעלה (זבחים קח:) נמי ורבי יוסי מהכהות מים מים דכתי מים מים נמי דכתי מגל השותפין להדיוט דחייב מנא ליה ולא ממרת כיון דמלי למדרש מוהה הוא דלא ממר דכתי וקשה לי"שב שמועות דד"ת דקתי' דר"מ מדר"מ ורבי יהודה מדר' יהודה ורבי יוסי ורבי"ש מדר"ש דר"מ ממר בפ' ד' מיתות (סנהדרין דף נו.) לרבנן גבי מים מים דכתיב גבי ברכת השם ד"ת ור"מ דרים ליה לרבות כיוויס ובפ"ב דמסכת ע"ז (דף כז.) נמי פליג ר' יהודה ור' יוסי דר"ר יהודה כותי לא יעול מרחמי דכתי מים מים דכתי מגל ישראל מפני שהוא מל נשם הר גריזים ממר לו ר' יוסי וכי סיכן מצינו מילה בתורה לשמה ומפרש טעמא דר' יהודה משום דכתיב לה' ממול וכי יוסי דמול יממול כתיב ולימך נמי הכתיב ממול יממול ד"ת כלשון בני אדם ק [מלמא דרבי יוסי לית ליה דברה תורה כו'] והתם בהוה שמעתתא גופיה פליגא ר"מ ור' יהודה ומסיק יממול כותי ולא יעול מרחמי דכרי ר"מ והיינו כר' יוסי דממר כותי שפיר דמי דלא ממר ד"ת ובפ' ד' מחוסרי כפרה (כריתות דף יא.) ממרינן לחכרים בשלמא והפלה לא נפלתה דקסבר ד"ת וחכרים היינו ר"מ דלעיתא בסוף מס' טוריות (דף יג:) דר' יהודה מהא דממול יממול דקא ממר ד"ת ובפ' מליאת המלה (כתובות דף מז:) מייתי בריית' העבד תעבידנו זה שתין ו ושתין רוצה להתפרנס נותנין לו לשם מתנה וכו' דברי רבי יהודה וחכ"ש יש לו ושינו רוצה להתפרנס אין נזקקין לו אלא מה אני מקיים תעבידנו ד"ת אבל ר' יהודה דרים ליה וכן בפ' בנות כותים (נדה לג:) ובפ' יולה דופן (שם דף מד:) מים מים מה ת"ל מים מים לרבות מינות בן יוסף ק' שמטמא בזיבה דברי רבי יהודה ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומר מ"ל הרי הוא אומר וזב את זובו וגו' מ"כ מה ת"ל מים מים ד"ת דר' יוסי מהסיף להשותו והמעלה (זבחים דף קח:) דלמיתנין לעיל דקתמר מים מים ד"ת והיינו דממול יממול דמיהו דדרים לה ופליג אדר' יהודה דלמר ד"ת דר"ש הוהו מים מים דקתי"ב יוסי בפ' השותו (ב"מ נא:) ד"ת פליג עליה ר"ש ומתר ומיהו דדרים לרבות שניס שמחו בשבר והעלו שחייבין ופ' אלו מגילות (ב"מ נא:) אמר יש לו ושינו רוצה להתפרנס אין נזקקין לו מ"כ מה ת"ל מעבידנו ד"ת ונרחה דמתן דמ"ל דתמר ד"ת מודה כל היכא דמיכא למדרש דרשינן לי' וכל הני תנאי סברי להו

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואמרת אליהם לרבות: (ב) רש"י ד"ה לרבות ללמד מרש ראשת שוטה:

גליון הש"ס

גמ' ואמרת לרבות אירושה. עיין לקמן דף כו ע"ש מד"ה ומתמת:

מוסף רש"י

מתו בעליהן עד שלא שתו. כל שמה שהיא בעלה ומקבלת ומת עד שלא שתתה (יבמות לח:) אבל הנשים שבעולם קמ, שקיבלו להן בעליהן ומתו ולא הספיק להשקותה עד שמת (כתובות פא.). נוטלות כתובה. ומ"פ שמעת זימה ומין לה כתובה (יבמות שם). ולא שותות. דבעינן והניף פלים לה ושם).

תוספות שאנץ

ארוסה ושומרת יבם כיון שאין בעליהן יכולין לבדקן חשובות כעוברות על דת ואפי' בלא קינוי אמרי' בגמ' דעוברת על דת יש לה להפסיד כתובתה אפי' בלא התראה: מתו בעליהן כו' ובה"א או שותות או לא נוטלות כתובה ובכתובות פ' האשה שנפלו פריך או שותות והביא האיש את אשתו אמר רחמנא וליכא אלא מתוך שלא שותות לא נוטלות כתובה: מעוברת חבירו ומניקת חבירו ס"ה אם מת והניח מעוברת או מניקת או שגרשה בעלה והיא מעוברת ומניקה ואסורה חכמים לינשא עד שיהא הולד בן ב' שנים שכך זמן ניקתו והלך זה ונשאה וקנא לה לא שותה שהרי אינה ראויה לקיימה משמע מתוך פ"ה דאפי' מגורשת צריכה להמתין כ"ד חדש ודלא כפי' ה"ר שמשון מפלאירא בפרק אע"פ דדוקא באלמנה אמרי' דצריכה להמתין כ"ד חדש משום דמשבעבא ליה להניק בנו אבל בגרושה שאינה משבעבא להניקו אינה צריכה להמתין והכי משמע דצריכה גרושה להמתין וכן פר"ת דבין גרושה ובין אלמנ' צריכה להמתין כ"ד חדש ומביא

תורה אור השלם

1. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׂטֶה אִשְׁתּוֹ וּמָעֲלָה בּוֹ מָעַל: במדבר ה יב

תום' שאנץ (המשך)

ראיה לדבריו דאף לב"ש דאמרי שומטת דד מפיו ולא משעבדא ליה אפי' הכי קאמרי שלא תנשא עד לאחר כ"ד חדש וכן משמע דאין חילוק בין גרושה לאלמנה מהני טעמי דמייתי ביבמות וכן פי' פ' אע"פ והא דלא תני להו בהדי אלמנה לכתן גדול משום דליכא בהכי כי אם איסור דרבנן אבל בהני דלעיל איכא איסורא דאורייתא. ואע"ג דתני לעיל חלוצה דאין בה אלא איסורא דרבנן משום דאגב דנקט גרושה נקט חלוצה ומחד קרא מסמיך להו ביבמות. יכול הוא להפרישה עד כ"ד חדש ולהחזירה הלכך ראויה לאישות קרי ביה: וק' דמשמע דלהפרישה ר"ל בלא גט וה"נ דייקא מדקתני יפריש הוה קתני יפריש משמע דאי ר"ל בלא גט והכא נמי להפרישה ר"ל בלא גט. וק' דאמרי' בפ' החולץ לא ישא אדם מעוברת חברו ומניקת חברו ואם נשא יוציא ולא יחזיר עולמית דברי ר' מאיר וחכ"א יוציא וכשיגיע זמנו לכנוס יכנוס וקאמר רבא לדברי חכמים יוציא בגט והכא אמר דאין צריכה גט ול"ל דלעולם צריכה גט והאי דקאמר התם דיקא נמי דקתני יוציא ולא קתני יפריש ה"פ דיקא נמי דקתני יוציא דמשמע בגט ולא קתני יפריש דמשמע בין בגט בין בלא גט ולהפריש דהכא ר"ל בגט. עוד אומר רב יוסף בכור שור דלעולם ר"ל להפרישה בלא גט ולא ק' דהתם אמרי' דצריכה גט לפי דליכא אלא חד איסורא דרבנן וחכמים עשו חיזוק לדבריהם כשל תורה ולכך צריכה גט אבל הכא חמיר עליה משום דאיכא תרי איסורי משום דהיא מעוברת וגסתרה לכך אינה צריכה גט וכן עשה במעשה שאירע בנו מאדם אחד